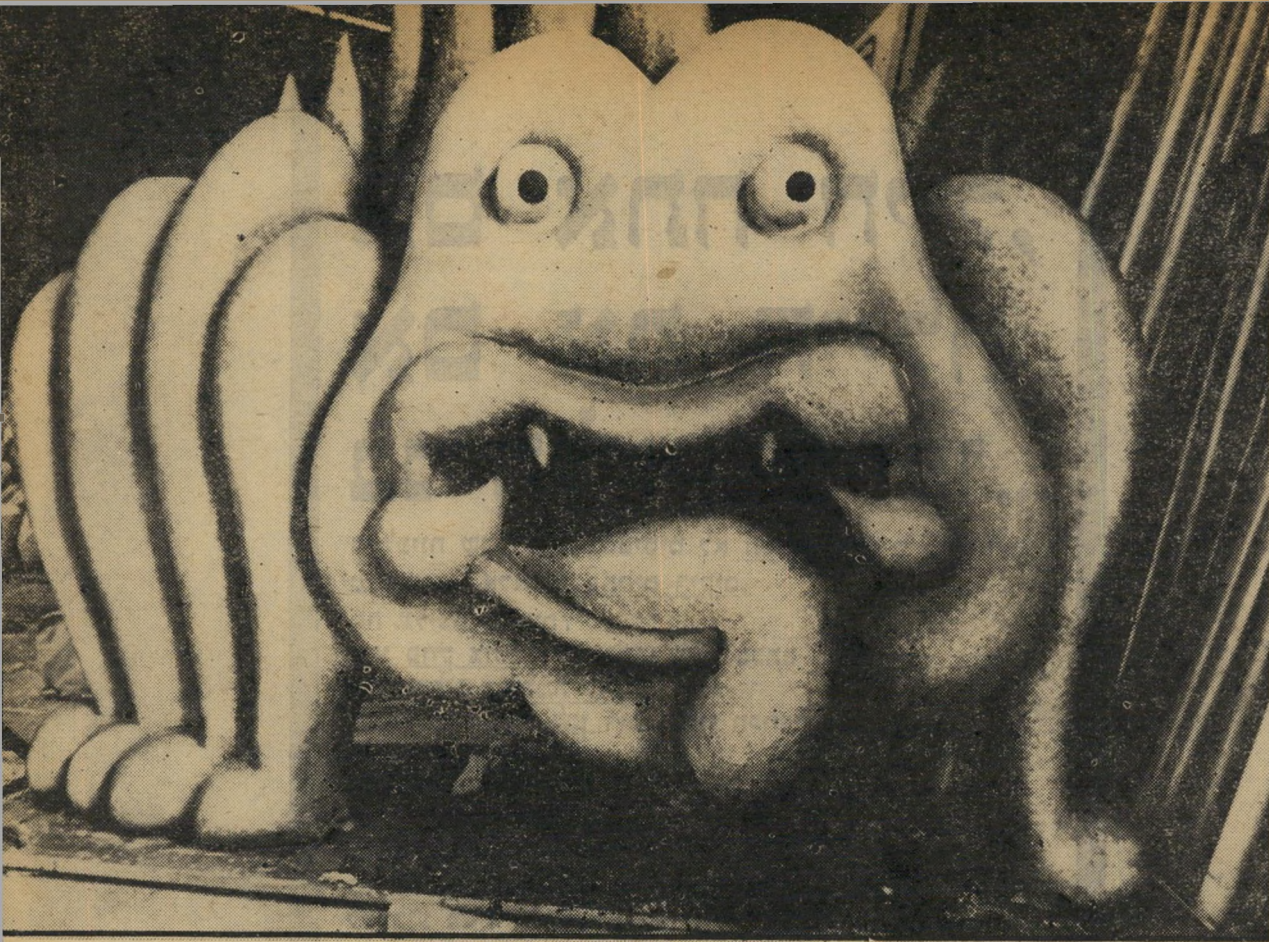

עכשיו מייצאת ישראל

גם חלומות בלהה

סיוט בסרט נע

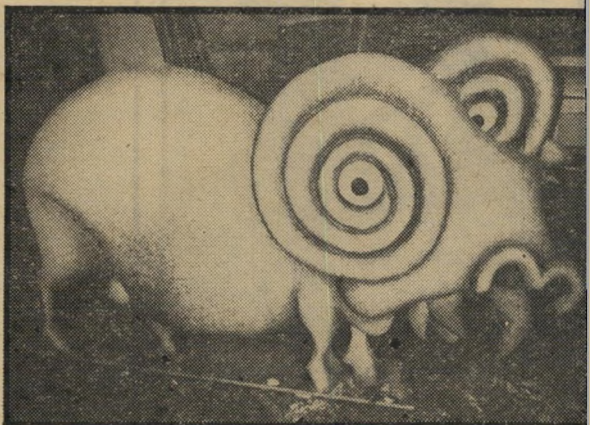
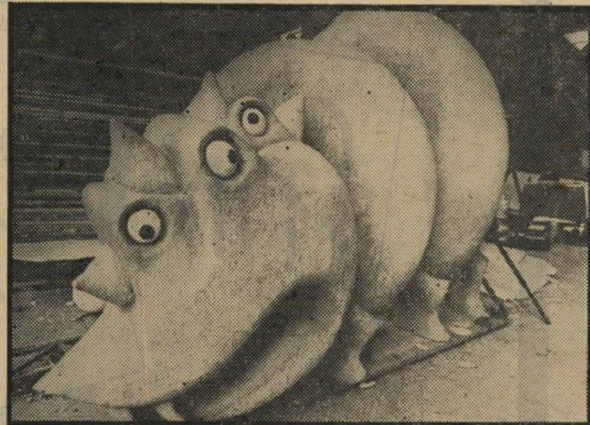
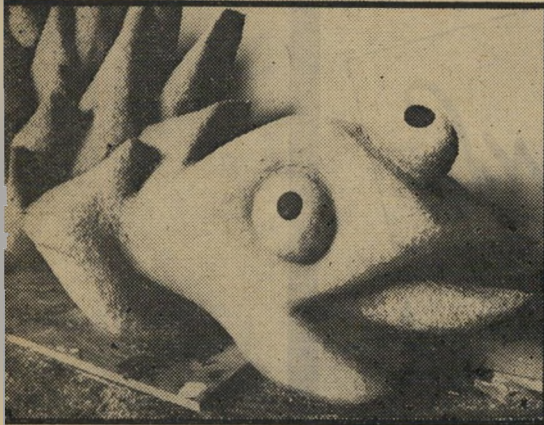

יש הרש המכולות הענקיות שחנו בי רמת-השרון, ליד בית-המלאכה של אירגונית, הועמסו בעצייער בגובה של

העכביש הנוראי

הנקרה בדרכם של הנזל וגרטל, מפחיד אותם מאד. מי ראה איפעם עכביש גדול כזה, עם שתי שיניים חדות כליכך?

האמן דויד שריר ראה זאת בדימונו, ומציג את הדברים לפני קהל הילדים שיבוא לראות מה עלה בגורלם של הנזל וגרטל, כיצד עלה בידם להחליץ מכל מיכשול ולשוב מאושרים מן ההרפתקה.

פיל, קרנף וצב, פרי דימוינו של דויד שריר, בדרך לארצות-הברית

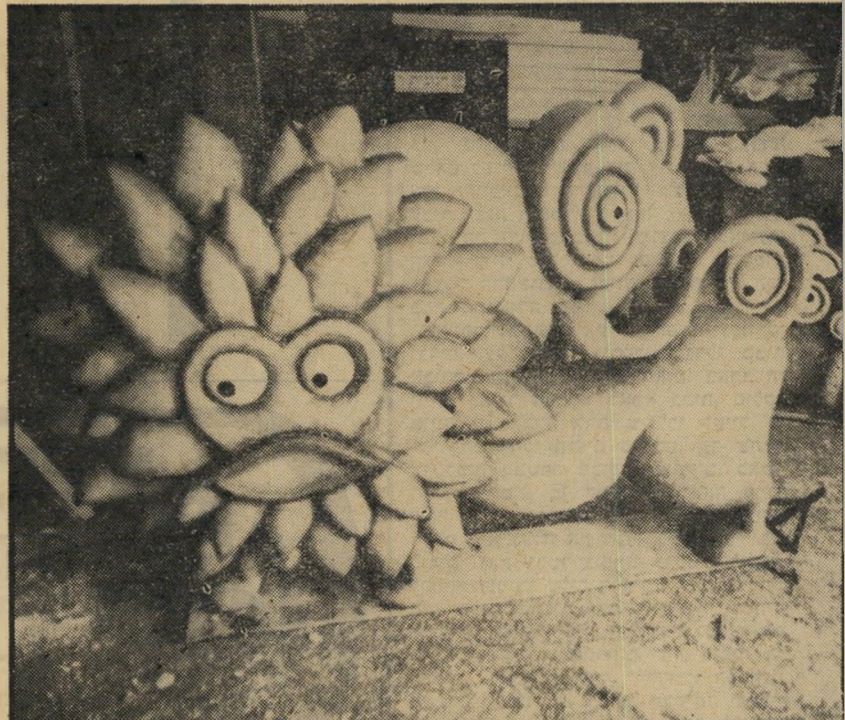
שישה וחצי מטרים, עשוי מתכת, דיקט וקליקר (חומר-בידוד חסר-מישקל), בי חיות-ענק דימוניות עשויות מאותם החור מרים. בכלוב-ציפורים מקושט ומצועצע, ובבית של מכשפה רעה.

יעדן של המכולות: נמל חיפה ומשם, בית-האופרה של בוסטון שבארצות-הברית. כל האבירים הללו עתידים לקשט את בימת האופרה בהצגתה החדשה שתועי לה בחודש נובמבר, הנזל וגרטל, שאותה מביימת המוסיקאית והמנצחת האמריקאית הנודעת שרה קולדוול.

מה הקשר בין בית-האופרה האמריקאית לבין חברת אירגונית — שהיא חברה לאירגון אירועים, תערוכות ותפאורות? — הצייר דויד שריר.

תחילתו של עניין בתערוכות ציורים של שריר שנערכה בבוסטון לפני חודשים אחדים, אחת המבקרות בתערוכה היתה הגברת הראשונה של הניצוח באמריקה, שרה קולדוול. היא התלהבה מעבודתו של הצייר הישראלי ער-כדי כך שמיד הצייר עז לו להכין עבורה תפאורה לאופרה המבוססת על סיפור-הילדים הידוע הנזל וגרטל. שריר קיבל את ההצעה, חזר ארצה והחל מתכנן את הדגם לתפאורה.

הגברת קולדוול הגיעה ארצה ליומיים, כדי לראות את הדגם, ונתנה הוראה מיי דית להתחיל לבצע את התפאורה עצמה. הצייר, שעבד בעבר על תפאורות פרי תכנונו עם אירגונית, פנה אל החברה גם הפעם, הציג את הדגם וכך נפתח מי רועץ נגד הומן; ביצוע מהיר של תפאורת-הענק, על-פי הדגם.

האריה המפחיד-מקסים שבו פוגשים הילדים ביער הגדול, גורם להם בלהה. הם מחפשים מקום להסתתר ומגיעים לבית המכשפה. הגוונים הוורודים, הכחולים והכתומים שובים לב כל ילד.

מכחיד או לא?

היוצר

דויד שריר, שאינו סירון בהכנת תפאורות, עמד הפעם בכל-זאת בפני אתגר עצום-ממדים.

(המשך בעמוד 48)